

NEDERLAND VERTAALT 2017

Duits-Nederlands

GENOMINEERDEN

1. Pim Ligetvoet
2. Tom Matena
3. Ard Posthuma
4. Wim Scherpenisse
5. Anneke Sleeswijk

VERTAALOPGAVE

AUF WAS NUR EINMAL IST

Für Heinrich Maria Ledig-Rowohlt

Peter Rühmkorf

uit: *Haltbar bis Ende 1999 (Hamburg 1979)*

Manchmal fragt man sich: ist das das Leben?
Manchmal weiß man nicht: ist dies das Wesen?
Wenn du aufwachst, ist die Klappe zu.
Nichts eratmet, alles angelesen,
siehe, das bist du.

Und du denkst vielleicht: ich gehe unter,
bodenlos und fürchterlich –:
Einer aus dem großen Graupelhaufen,
nur um einen kleinen Flicker bunter,
siehe, das bin ich.

Aber dann, aufeinmalso, beim Schlendern,
lockert sich die Dichtung, bricht die Schale,
fliegen Funken zwischen Hut und Schuh:
Dieser ganz bestimmte Schlenker aus der Richtung,
dieser Stich ins Unnormale,
was nur einmal ist und auch nicht umzuändern:
siehe, das bist du.

GENOMINEERDE VERTALINGEN

1. Pim Ligtfoot

Op wat nu eenmaal is
Voor Heinrich Maria Ledig-Rowohlt

Soms vraagt men zich af: Is dat het leven?
Soms weet men niet: Is dit het wezen?
Word je wakker, is je hoofd er niet bij.
Niets doorademd, alles half gelezen,
kijk, dat ben jij.

En haast denk je: ik ga kopje onder,
bodeloos, verschrikkelijk -:
Eentje van de grote hoop janhagel,
enkel maar een kleine stoplap bonter,
kijk, dat ben ik.

Maar dan, opeens, zo bij het slenteren,
wordt het dichte lichter, breekt de eischaal,
vonkt het tussen hoed en schoen in mij:
Die heel speciale slinger uit de richting,
die afsteker naar onnormaal,
wat nu eenmaal is en niet te kenteren,
kijk, dat ben jij.

2. Tom Matena

Op wat eenmalig is
Voor Heinrich Maria Ledig-Rowohlt

Soms vraag je je af: is dat het leven?
Soms dan weet je niet: is dit het wezen?
Word je wakker, is de film voorbij.
Niets verwerkt en alles half gelezen,
kijk maar, dat ben jij.

En je denkt wellicht: ik ben verloren,
hopeloos en vreselijk - :
ééntje uit de grote, grijze massa,
met een enkel kleurtje meer geboren,
kijk maar, dat ben ik.

Maar dan, zo opeens, tijdens het wandelen,
gaat de sluiting open, barst de schil,
vliegt van hoed naar schoen een vonkenrij:
deze welbewuste zwenking uit de richting,
deze excentrieke gril,
die eenmalig is en ook niet te veranderen:
kijk maar, dat ben jij.

3. Ard Posthuma

Wat maar één keer is
Voor Heinrich Maria Rowohlt

Soms vraag je je af: is dit het leven?
Soms weet je niet: is dit het wezen?
Je wordt wakker: over en voorbij!
Niets ontgonnen, kasten vol gelezen,
zie je, dat ben jij.

En je denkt misschien: ik ga ten onder,
ademloos en bleek van schrik – :
uit de grote hagelstort één korrel,
op zijn best een tikje meer bijzonder,
zie je, dat ben ik.

Maar opeens, terwijl je loopt te malen,
gaan de sluizen open, keert het tij,
vliegen vonken door je hele lijf.
Die gerichte afslag naar het ongebaande,
deze insteek, weg van het normale,
wat maar één keer is en verder buiten kijf,
zie je, dat ben jij.

4. Wim Scherpenisse

Op het eenmalige
Voor Heinrich Maria Ledig-Rowohlt

Soms vraag je je af: is dit het leven?
Soms weet je het niet: is dit het wezen?
Je wordt wakker en het licht is grijs.
Niets doorleefd, alles half gelezen,
kijk nou, dat ben jij.

En je denkt misschien: ik ga ten onder
peilloos diep en gruwelijk –
een korrel in de grauwe massa,
enkel één klein vlekje bonter,
kijk nou, dat ben ik.

Maar dan, opeens, terwijl je slentert,
wordt het lichter, barst de eierschaal,
slaan er vonken tussen voet en brein –
die unieke zwenking van het pad af,
die afsteek naar het abnormale,
eenmalig en niet te weerleggen:
kijk dan, dat ben jij.

5. Anneke Sleeswijk

Op wat nu eenmaal is
Voor Heinrich Maria Ledig-Rowohlt

Soms vraag je je af: is dat het leven?
Soms weet je het niet: is dit het wezen?
Je wordt wakker, ingekeerd, onvrij.
Niets is eigen, alles slechts gelezen,
kijk, dat ben jij.

En je denkt misschien: ik ga ten onder,
bodemloos, verstijfd van schrik –:
Korrel in een hoop met hagelstenen,
enkel om een klein gebrek bijzonder,
kijk, dat ben ik.

Maar dan, halsoverkop, bij 't slenteren,
bevrijdt zich de muze, breekt de schaal en
van hoed tot schoen komen de vonken vrij:
Deze zeer bepaalde zwieper uit de richting,
deze hang naar 't abnormale,
wat nu eenmaal is, een beeld dat niet kan kenteren:
kijk, dat ben jij.